

ogsaa kræver en forøget Tilgang af Arbeidskræfter.

Det er disse almindelige Bemærkninger, som jeg har villet gjøre angaaende Spørgsmaalet om det Onskelige i at se den indenlandske Suffertilvirkning antage større Dimensioner. Men jeg har fremsført disse Bemærkninger mere for at orientere i Spørgsmaalet end, for at man deraf skal udlede et bestemt Standpunkt fra min Side overfor denne Del af Landets industrielle Udvikling. Naar man gaar saa vidt i sine Ønsker for at se den Industri ubiville sig her i Landet, at man anser det for forsvarligt at prisbelønne denne Industri og sætte den under exceptionelt gunstige Vilkaar, forekommer det mig at være ganske nødvendigt at gjøre sig klart, paa den ene Side, hvilken finansiell Betydning en saadan Beskyttelse eller Præmiering vil have, og paa den anden Side, hvilke Følger for Fremtiden det kunde føre med sig. Hvad det Sidste angaar, er jeg fuldstændig enig med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Abler) i, at Indrømmelsen af en midlertidig Beskyttelse sandsynligvis vil føre til en stedsevarende Beskyttelse, dersom det efter Udløbet af den Tidsfrist, som man fra Først af har indrømmet for Beskyttelsen, viser sig, at de Fabrikker, hvis Fremkomst man har fremløst ved denne midlertidige Beskyttelse, ikke kunne bestaa, naar man undtager dem denne. Vi se allerede nu, hvorledes man er kommen til at staa mindre frit overfor Bedømmelsen af dette Spørgsmaal i sin Almindelighed i de siden 1873 forløbne 3 Aar, fordi der i dette Dieblisk eksisterer 2 Fabrikker, medens man i 1873 talte om Spørgsmaalet i sin Almindelighed, uden at der den Gang endnu forelaa enkelte bestemte Tilfælde, som man kunde pege paa, hvor en Understøttelse kunde være nødvendig, hvis disse Foretagender skulde føres videre frem. Men jeg vil spørge, om man ikke vilde staa i en ganske anden Grad ufri, dersom man efter de 10 Beskyttelses-aars Forløb stod overfor 10 eller 20 Fabrikker, som man tilbøds selv havde fremkaldt ved den i Loven indrømmede Beskyttelse? Deri er jeg altsaa ganske enig med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Abler), at, naar man taler om den midlertidige Beskyttelse for Fabrikkerne, gjør man bedst i at holde sig for Die, at denne Midlertidighed let kunde blive mere end en Midlertidighed, at den let kunde blive til en vedvarende Beskyttelse som Følge af, at man var gaaet ind paa den midlertidige. — Den økonomiske eller rettere sagt den finansielle Betydning vil selvfølgelig rette sig efter den Tid og Grad for Beskyttelsen, som man vilde indrømme. Dersom man, som det ærede Medlem, der sidder nær ved mig (Oxenbøll), antydebe, vilde gaa til 10 Aars Beskyttelse, men med jævnt aftagende Skala, vilde det blive nødtvungen det Samme som fuld Beskyttelse, hvorved jeg forstaaer fuld Afgiftsfrihed, i 5 Aar. Skulde en saadan midlertidig Beskyttelse

strække sig til ikke alene de nu tilstedeværende Fabrikker, men til alle dem, der maatte komme til stede i Løbet af denne Tid, eller, hvis man endog opstillde det saaledes, at enhver ny Fabrik til 10 Aars midlertidig Beskyttelse, er der Sandsynlighed for, at de 5 Aars fulde Afgiftsfrihed vilde komme til at ramme hele Landets Sukkerforbrug i et Aar, for saa vidt ellers Maalet med den midlertidige Beskyttelse skulde naas, det nemlig, at tilvejebringe indenlandsk Suffertilvirkning i saa stort Omfang, at det kunde fyldestgjøre hele Landets Forbrug. Jeg ser ikke rettere, end at, naar 2 Sukkerfabrikker kunne trives ved midlertidig Beskyttelse paa 10 Aar, ville lige saa godt 10 eller 20 kunne trives, det vil sige saa mange, som behøves for at fyldestgjøre Sukkerforbruget her i Landet. I saa Tilfælde vilde Beregningen af det finansielle Offer være forholdsvis let, idet det vilde være det Samme som at undvære Sukkerafgiften i 5 Aar. Naar man altsaa laar efter paa Tolblisten og ser, hvor stor Suffertolden er for et Aar og multiplicerer med 5, vil man komme til det rette Tal. Vil man derimod — og det vil jeg meget tilraade de ærede Medlemmer, som maatte fastholde Ønsket om, at Experimentet med den danske Suffertilvirkning føres tilende — indskrænke sig til kun at søge Beskyttelse for de nu tilstedeværende Fabrikker, som jo er noget helt Andet end at gaa ind paa det System, som flere af vore Nabolande, blandt andre vor nærmeste Nabo paa den anden Side Vandet har indrettet paa en helt anden Maade — dersom, siger jeg, man vilde indskrænke sig til kun at yde de nu tilstedeværende Fabrikker en saadan midlertidig Beskyttelse, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Oxenbøll) antydebe, saa vilde det finansielle Offer, som man derved bragte, selvfølgelig ikke blive saa stort. Ganske nødtvungen at angive Beløbet vilde være umuligt, eller er i det Mindste umuligt for mig i Dieblisset, men nogle Data til Bedømmelsen af, hvad det er, man taler om, kan jeg dog give. Man vilde jo nemlig kunne gjøre sin Beregning paa Grundlag af, hvad disse Fabrikker hidtil have svaret i Afgift til Statskassen. Dette vilde imidlertid i to Henseender give et urigtigt Resultat; thi en ikke ubetydelig Del af disse Fabrikkers Tilvirkning har ikke svaret Afgift til Staten, idet den er udført igjen og altsaa ikke har svaret Accise. Dersom man fritager Fabrikationen, om endog kun midlertidig, for at svare Afgift, kan der selvfølgelig ikke være Spørgsmaal om at give Udførselspræmie for, hvad der udføres af dette frit tilvirkede Produkt, og i saa Tilfælde vil jo det Hele blive her i Landet. Man kan altsaa ikke gjøre sine Beregninger paa Grundlag af, hvad der i Virkeligheden er svaret af disse Fabrikker i Accise til Statskassen, men man maa gjøre sine Beregninger paa Grundlag af det Kvantum, som disse Fabrikker have tilvirket, uden Hensyn til, om det er blevet